

СТЕТИНІОС ПРО ЗАГРАНИЧНУ ПОЛІТИКУ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ

Серед приготувань до закінчення світової конференції в Сан Франсиско секретар стейту Едвард Р. Стетиніос найшов час на промову про американську заграничну політику. Промову виголосив в понеділок 28. травня по радіо до населення Злучених і до американських збройних сил, які перебувають за морем. Стетиніос перейшов дотеперішній перебіг міжнародної конференції, згадав про початкові рішення, щоб прийняти у склад Об'єднаних Держав Аргентину, Білорусь і Україну; згадав про труднощі з налагодженням польської справи; про полегдження питання про опіку над колоніальними народами і про недовірливий спір в справі вета великих держав. Та не зважаючи на всі труднощі, секретар стейту висловив погляд, що конференція буде успішною, що буде довершений начерк міжнародного чарту на більше демократичних підставах ніж виглядало, одначе він не дасть гарантії миру, коли не буде доброї волі провідних держав.

На закінчення виказав Стетиніос ролі Злучених Держав у міжнародній конференції; дбання Америки про найвищі ідеали людства, тобто економічної й політичної свободи та справедливості, а потім виказав цілі заграничної політики Америки, яку зясував так: 1. Закінчення війни проти Японії; 2. втримання разом Аліантів вчасі миру; 3. змагання до справедливості й порозуміння між народами; 4. змагання до усунення економічних і суспільних причин війни; 5. зрозуміння, що ніяка держава не може бути цілковито суверенна, коли хоче рахуватися з існуванням інших держав.

ПРОДАНА ТРЕТИНА БОНДІВ СЕМОЇ ПОЗИЧКИ.

З початком третього тижня кампанія за закупку бондів Семої Воєної Позички зроблено обчислення дотеперішньої успішності. Показується, що позичка принесла в цілому краю суму \$2,529,000,000, тобто більше ніж третину загальної суми, яка має принести 14 біліонів. Тепер іде кампанія під приватними одиницями, а з дня 18. червня розпочнеться кампанія по банках і інших корпораціях. Одиниці мають закупити половину бондів, отже на суму 7 мільонів.

ПРЕЗИДЕНТ ДОМАГАЄТЬСЯ ПІДМОГИ ДЛЯ БЕЗРОБІТНОГО ПО 25 ДОЛЯРІВ.

В окремім постанові до конгресу про поширення підмоги для безробітних президент Труман домагається виплати по \$25 тижнево для безробітних людей на довгий протяз часу, бо аж до 26 тижнів. Президент передбачує важкі часи упродовж реконверсії і тому хоче заздалегідь забезпечити край перед можливими забуреннями. Виплату на випадок безробіття вчасі демобілізації мають признати теж федеральним робітникам, морським службовикам і іншим робітникам, які досі не обняті законом про суспільне забезпечення. Допомогу малиб виплачувати з федеральних фондів.

МАЮТЬ ПОВІДОМЛЯТИ РОБІТНИКА ПРО ЧАС ВІДПРАВИ.

Третя окружна Воєнна Рада Праці винесла рішення, що підприємець має повідомити юнію на 48 годин наперед, коли хоче відправити якогось члена з роботи, а робітник мусить знати про це один день наперед. Як мотив до такого рішення подала рада це, що робітник повинен працювати спокійно без підозріння, що його відправлять кожної хвилини.

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕГОВОРЮЄ З РЕПУБЛІКАНСЬКИМИ ПРОВІДНИКАМИ.

Президент Гері С. Труман відбув конференцію з бувшим президентом Гербертом Гувером, знаним із своєї практики як адміністратор харчів за час першої війни. Стало звісним, що президент запросив на розмову ще інших визначних републіканських провідників, а саме колишнього кандидата на президента Алфреда М. Ландона і губернатора стейту Нью Йорк Тамеса Е. Дюя.

Гувер не був у Білому Домі ще від березня 1933. р., коли то він скінчив свій уряд президента. Після 40-хвинової розмови з президентом Гувер сказав журналістам, що оповістку про предмет розмови може дати хіба самий президент.

СЕНАТОРИ НЕ ХОЧУТЬ ПІДВИШКИ ПЛАТИ.

Сенат відкинув 43 голосами проти 9 проект, щоб підвищити по \$2,500 платню для усіх членів конгресу у формі звороту видатків. Цей додаток мав бути вільний від податку. Сенат відкинув теж другий проект, а це, щоб дати додаток по \$1,500 вільний від податку.

Советські делегати про потребу лучби між Аліантами

У Сан Франсиско уладив Американсько-Російський Інститут обід на честь советських делегатів на міжнародно конференцію, у якому взяли участь 500 осіб. Голова советської делегації Андрій А. Громико виголосив промову, в якій виказував потребу лучби між великими потугами, коли мир справді має бути втриманий. Він згадував, що „народи“ тих держав, які беруть участь у конференції, домагаються безпеки і тому советський уряд домагається складення сильної ради безпеки у пропонуванні новій лізі націй.

Другим важним промовцем на обіді був голова делегації Советської України Дмитро З. Мануйльський. Він заявив, що „нема ніякого місця, на яким Злучені Держави й Советський Союз моглиб діяти до спору“. Коли мова „про велику нагоду“ для торговельних і культуральних відносин між Злученими Державами й Україною, то треба пам'ятати, що Україна страшенно знищена війною і потребує відбудови, а Злучені Держави мусять дбати про недопущення до безробіття — міркував Мануйльський. Про ідеологічні різниці не треба згадувати, бо коли „е люди, що не годяться на нашу систему, то ми також не годимося на їхню“ — твердив заступник Советської України. — Крім Мануйльського промовляв теж білоруський заступник Кузьма Кіселев про потребу взаємовідносин між Америкою і його краєм.

ВІТВЕРТИЙ СПРОТИВ АВСТРАЛІЇ ПРОТИ ВЕТА ВЕЛИКИХ ДЕРЖАВ

Австралійський міністер заграничних справ д-р Герберт В. Іват, як делегат на світової конференції, розговорився на пресовій конференції про право вета для великих держав, за яким поважається Росія. Він апелював до прилюдної opinio publici за злагодженням плянованого вета, що його малиб дістати П'ять Потуг кожну для себе. Він протестував головню проти цього, щоб великі держави мали право спротиву, коли йде про розслідження причин конфлікту, в який може бути замішана якась велика держава. Іват твердив, що це небезпечна точка для міжнародного чарту. Для злагодження цієї точки треба додати ще внясення, що це е справа процедури в раді безпеки, а справа мериторична, бо в цій останній застережене право вета, виводив Іват.

Переговори Гопкінса зо Советами

Гарі Л. Гопкінс, особистий представник президента Трумана, відбув з прем'єром Сталіном у Москві вже три конференції. З того, що ці три конференції відбулися протязом трьох днів, та з того, що між Гопкінсом та департаментом стейту в Вашингтоні йдуть виміни довгих депеш, вносять, що конференції відносяться до дуже важких і декуких справ. Предмету нарад ніхто ще офіційно не подав.

Тимчасом Джозеф Дейвис, другий особистий представник президента Трумана, відбув низку конференцій з британськими політиками Черчиллем і Іденом і тепер виїжджає до Парижу. Комбінуючи до купи вістки про переговори Гопкінса й Дейвиса газетарі вносять, що ці американські переговори відносяться до декуких питань адміністрації Німеччини.

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД У ЛОНДОНІ ЗАКРІПЛЯЄТЬСЯ НА ІМІГРАЦІЇ, АЛЕ ТРАТИТЬ ҐРУНТ У ПОЛЬЩІ

С. Л. Зульбергер, кореспондент „Нью Йорк Таймсу“, каже, що відкладання вирішення польської справи за вирішенням у Ялті утворює польський уряд у Варшаві та шкодить польському урядови в Лондоні. Польський уряд у Варшаві винищує всі собі ворожі елементи. Визнання його всіми державами це тільки питання часу, каже цей кореспондент.

Генерал Бур Коморовскі, котрий від довстання варшавських поляків проти німців і був недавно випущений з німецького табору, прибув до Лондону та перебрав уряд команданта польських збройних сил, вірних урядови в Лондоні. До Лондону прибула з німецького концетраційного табору в Освенцімі жінка польського політика Миколайчика.

У Парижі відбувся Конгрес Союзу Польців, прихильного до польського уряду в Лондоні. Коло 500 делегатів Конгресу кажуть, що вони представляють пів мільона поляків у Польщі та що тільки 15% польської імміграції в Франції е за люблінський уряд. На Конгрес вислала представників французька соціалістична партія.

ПЕРЕДБАЧУЮТЬ СОВЕТСЬКІ ПОСУНЕННЯ НА ЗАХІД

Парижські газети дістали вістку, що советські війська не тільки окупували данський острів Борнгольм, але думають там остатися на все; советський уряд уже зарядив створення на острові великої летунської бази. Французькі обсерватори признають це доказом бажання Росії поширити свої впливи на захід. Московське радіо, немовби на виправдання цього кроку, обвинувачувало британців за бажання вислати до північної Німеччини 300,000 „польських фашистських“ воєків, що тепер стоять у Шотландії.

З Фінляндії доносять, що від тепер у всіх фінських школах будуть учити як головну чужинську мову не німецьку, як було досі, але російську або англійську.

ЧИ ДАЄТЕ СВОЮ КРОВ ДЛЯ РАТУВАННЯ НАШИХ ВОЯКІВ?—Погляньте на той образок, а відразу зрозумієте, що це значить плязма, бо цей воєк, що його несуть на ношах з поля бою, певно не жив би, якцоби йому зараз не вляли крові. А та кров, що ратує його життя, може якраз ваша кров! І може ратує вашого найближчого!

МАРИНАРІ ЗАНЯЛИ ПОЛОВИНУ МІСТА НАГІ

Американські маринари з Шестої Дивізії повели на острові Окінаві наступ на ворожі позиції в головному місті острова Нага та добули його поважну частину, що лежить між портом і рікою Асатом.

Сема Дивізія Піхоти поробила теж поважні поступи й заняла міста Теру й Камізато, що лежать яких 6 миль від кінця острова. Тільки коло Шурі ставили японці сильніший опір.

ВЕЛИКИЙ РЕЙД НА ЙОКОГАМУ.

Американські суперфортеці типу „Бі-29“ докнали великого рейду на важне японське місто Йокогаму. За офіційним американським звітом, у рейді взяла участь дуже велика сила літаків. Скинено пожежні бомби. Був це перший рейд на то місто.

Одночасно інші американські літаки були по морській базі на північний схід від Токія й по кораблях при побережжю Кореї.

АМЕРИКАНЦІ ДОБУЛИ САНТА ФЕ НА ЛЮСОНІ.

Американські війська заняли Санта Фе, гірську місцевість на Люсоні, що замикає долину Кагаян, в котрій немовби заткано японські війська. Ворог ставив там тільки легкий опір.

Американські війська далі женуть перед собою відступаючі японські війська на острові Мінданао.

КИТАЙЦІ РОБЛЯТЬ ДАЛЬШІ НАСТУПИ.

Китайські війська очистили з ворога північний беріг ріки Сі коло Нанінгу та піймали ворога в пастку на південному березі ріки. На північний схід від цієї околиці китайські війська досягнули вже передмість Пінянгу та підходять до Ішану.

Шеста Китайська Армія веде наступ у провінції Гонан.

ЗНОСЯТЬ ОБМЕЖЕННЯ МОРЕПЛАВБИ.

Бритійське адміраліцтво знесла різні обмеження щодо мореплавби, що були заведені на європейським воєнним театрі вчас війни. Кораблі вже можуть плисти з повним освітленням. Закинено теж систему конвоїв.

Звіт адміраліції показує, що в гайгірші часи для аліантської мореплавби британці тратили один корабель на кожних 181 кораблів. Після того як британці поправили систему конвоїв та придумали засоби боротьби з різними зброями ворога, ворог міг топити тільки один корабель на кожну тисячку.

БИТВИ МІЖ СИРІЙЦЯМИ І ФРАНЦУЗАМИ.

Напруження між сирійцями й французами в Сирії довело вже до стрілянини в кількох містах Сирії. У Гамі згинуло коло дві сотні людей. Американський підсекретар стейту Гру заявив у Вашингтоні, що Америка пробує полагодити мирно сирійсько-французький спір.

ПЕРЕСТРІЛКА МІЖ НІМЦЯМИ І ДАНЦЯМИ.

Німці в шпиталю в Копенгазі, столиці Данії, відкрили скорострільний огонь на данських патріотів, що стояли сторожами недалеко від шпиталю. Данці відповіли теж огнем зо скорострілів.

ГІТЛЕР БУГ ПРОТИ НЕНІМЦІВ В АРМІЇ.

Аліанти дістали в свої руки стенографічні протоколи з двох конференцій нацистичних вождів у постю Гітлера, на котрих говорено між іншим про вживання як воєків ненимців. Гітлер за кожним разом висказувався проти вдягання уніформів німецького війська на чужинці. Він говорив про всяких чужинців, що хотіли служити Німеччині, як волоцюг, а про вдягання німецьких військових уніформів як про сором (для армії).

НІМЦІ ХОТИЛИ БИ ВОЮВАТИ ПРОТИ ЯПОНІЇ.

700 німців у таборі для полонених в австрійським місті Лямбаху зголосило то Третью Американську Армію готовістю воювати проти японців.

ЧЕХИ ВЖЕ ПОЧАЛИ ЧИСТКУ.

3 Москви доносять, що чеські суди засудили на смерть двох чехів, обвинувачених за співпрацю з німцями. Арештовано за співпрацю з німцями групу чеських офіцерів, між ними генералів Сирового й Еммінгера. Союз чеських журналістів викинув з союзу 47 членів за співпрацю з німцями.

БЕРЛІН БУДЕ ОСЕРЕДКОМ АДМІНІСТРАЦІЇ.

3 високих американських військових кругів подають вістку, що не дивлячися на противні чутки Берлін усетаки буде осередком аліантської адміністрації Німеччини.

Американці сподіються, що остаточна угода в справі заряду Німеччини буде викінчена протязом найближчих 10 днів.

Американські окупаційні влади встановили німця Фрідріха Шефера тимчасовим президентом міністрів бувшого королівства Баварії. Шефер побував якийсь час у концетраційнім таборі в Дахові.

ЯК НЕ МАЄТЕ ПРАЦІ, АБО ХОЧЕТЕ КРАЩОЇ, чому не користати з оголошень знаменитих нагод для зарплати, поданих у оголошеннях нових робіт у „Свободі“?

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 595 — 7th Ave., New York 18, N. Y.

BYANT 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Подорожчак чини три центи.		Three cents a copy.	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На шість місяців	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
Число з суботи (з англійською частинкою):		Saturday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На шість місяців	\$1.50	Six months	\$1.50
На три місяці	\$1.00	Three months	\$1.00
В Джерсі Сіті і Заграниці:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На шість місяців	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

В ОДИН ГОЛОС: ДОПОМОЖІТЬ!

Надходять письма з Європи. І то шораз частіше. Не з земель, "визволених" Советами, а з тих, що їх визволили Злучені Держави чи Британія, чи з такої нейтральної країни як Швейцарія.

У всіх тих листах, що походять від українців, що вже є горожанами тих країв і мають там свої пристановища, пробивається одно й те саме: Допоможіть нам ратувати маси українських жертв війни! Людей невинних, дійсних жертв воєнного лихоліття і людських тоталітарних режимів.

І чи дивуватись, що так пишуть? А чи не про нашу до допомоги пишуть інші народи, інші краї, словом ціла Європа, що є під американським чи британським зарядом? Так як вчутею в те, що надсилають до американських газет американські кореспонденти, то бачимо, що всі вони пишуть згідно про одно і те саме. Теж усі знавці європейських відносин пишуть те саме та ще біють навіть на тригрову. Кажуть, що ми стоїмо тепер в Європі перед далеко труднішим завданням ніж стояли тоді, коли треба було валити нацистську силу гарматами і бомбами. Це признають навіть самі американські генерали. Бити ворога було простіше, ніж тепер розв'язати ті проблеми, що вже їх можна назвати мировими.

З тих проблем найважливіша: Харчі, одежа, ліки. Отсе є тепер європейська "політика". Найкраще з тою політикою Сосетам, бо, як пишуть американські кореспонденти, вони нічого не дають. Але демократії обіцяли давати, а Совети ні. Тому люди мають претенсії до демократій, а властиво до Америки. І на неї найбільше нарікають... Виглядає це на іронію, що добрим є той, що нічого не дає, а нарікають на того, що помагає. Але так є. А згадуємо за те тільки на те, щоб вказати, яка це тяжка і складна проблема стоїть тепер перед Америкою. Тому саме, як треба догадуватись, і відбулася конференція між президентом Труманом і б. президентом Гувером, що є в Америці найліпшим знавцем такої справи як допомога Європі в нужді, бо вже вів таку акцію по першій світовій війні.

Значить, що нема найменшого диву, що до нас доходять благальні голоси теж і від наших братів і сестер в Європі. Вони ж там в найгіршому положенні! Іншими народами опікуються як так їхні уряди, беруть їх в оборону, тощо. А українців кидають як бездержавних то до польських таборів, то до російських, чи взагалі не знають, що з ними в тому хаосі робити. За якийсь час, як треба надіятись, те все проясниться, якийсь порядок буде налашданий, якщо буде кому за те подбати чи впінутись. А й те останнє припадає чи вже припало на долю і труд американських українців. Та заки буде можливо нам щось зробити — одно можна і треба так зараз зробити. А це треба — жертвувати. Усім нам! Не дрібними лептами, а жертвою, гідною людей, що живуть на вільній і благородній американській землі, що то всіх ратує, усіх годує. Отже ратуємо і ми своїх рідних і найнещасливіших з нещасливих.

ПИТАННЯ БРАТАННЯ

Цікава дискусія знімається в Європі довкола одного з пекучих питань дня в відношенні до Німеччини. З кількох боків одночасно й видно без попереднього порозуміння підносяться голоси в справі відомої заборони братання з німцями, що його видав був начальник альянських збройних сил в Європі, генерал Айзенговер.

З Парижу підняв у тій справі голос Генрі Накс Шерил, єпископальний єпископ Мессеуазетсу, що тепер викінчує свою тур по американських військово-виховах у Британії, Франції, Німеччині й Італії. Він каже, що нам треба звернути увагу на те, що є в даний момент нашою ціллю. Нам йде за те, аби не поповнити друге помилки, яку ми зробили в першу світову війну, себто не допустити до того, аби переможена нація — Німеччина піднялася знову як мілітарна потуга, здібна загрозити світовому миру. Це нам і треба мати на оці та робити все, що до цього змірає. Та не більше. Нам треба не давати Німеччині зброї знову; однак з цього ще не виходить, що ми не маємо робити супроти Німеччини (те, чого вимагає відбудова світа або зорганізування кращого порядку в світі. Цьогож, каже єпископ, на довшу мету фізичною силою зробити не можна. Для цього треба вжити освіти, духовних сил, невидимих сил. А народу ніякого не можна виховувати, не маючи з ним нічого до діла.

Далі єпископ Шерил торк-

нувся заборони братання з німцями з американського боку. Мовляв, американські воєводи в Італії були найкращими місіонерами для Америки, головне через своє відношення до дітей, котрих американські воєводи не могли минати, не подивившись на них. Такої "політики" радив єпископ держави й в Німеччині. Мовляв, коли ми не візьмемо зайзисті з німцями дітьми, то як можна від нас ждати, що ми зможемо зайзисті з дозрілими німцями?

У тій самій справі забрав слово духовник катедри у шотландському місті Глазгові, д-р Дейвідсон, прокладаючи на загальних зборах церкви Шкотії резолюцію за знесення заборони братання з воєнками. Він заявив просто за таке братання як за конечно потрібну умову міжнародного порозуміння, приязни й зближення в Європі, бо мовляв тільки в цей спосіб можна буде остаточно духовно відродити й морально перевиловити німців та зробити з них членів рідних миролюбних народів світа. Резолюція відноситься до британського уряду за закликком розважити наново свою заборону своїм воєнкам брататися з німцями населенням.

Взявши під увагу факт, що оба ці голоси походять з круж, що мають в Америці й Британії велику повагу, можна вносити, що заборона воєнкам брататися з німцями буде або зовсім знесена або поважно обмежена.

Микола Чубафий.

Державність України міжнародною проблемою

В геніальній творі Гетеґо "Фауст" висказана така думка, що людина часом хоче добра, а якийсь лихий дух робить за неї зле. Відворотне можна сказати про Совети з Україною. Всі зусилля вони виложили, щоб Україну зробити зле, щоб її не було як політичної одиниці, а всупереч їх волі діється протилежне. Не тільки українські політичні писателі, але навіть їх чужинці, між ними така талановита журналістка як Ел МекКормик стверджують, що провідною думкою у цілій європейській політиці більшовізм в часі теперішньої війни є справа України та їх охота остаточно розв'язати корисно для себе українське питання.

Питання України було ще для царської Росії важким питанням державної російської політики. Від трьох соток літ Московщина прямувала до того, щоб український нарід зробити частиною російського народу. Яких способів вони не вживали, які пляни вони

не передумали, щоб це зреалізувати, та все якось не вдавалось. З "православних малоросіян" таки вважалося було зробити москвичів.

Перешкодою зробити з українців росіян на тих частинах України, що їх завоювала Росія по упадку Польщі, була східно-католицька віра українців на захід від Дніпра. Росія взялася добре за релігійну справу і впродовж сто років вивинтила так звану унію, усунивши одну перешкоду українського сепаратизму.

Другою перешкодою у розв'язці української проблеми було те, що частина українців жила під Австрією, де Росія не мала впливу на їхній культурно-національний розвій. Під впливом західно-європейської цивілізації ця частина України збрала дійсно великанський поступ у національній свідомості, здобувачи для Західної України почетну назву українського Піємонту. Поділ не вживали, які пляни вони

Росію та Австрію робив мимоволі з української справи міжнародну проблему; вона й стала теж одною із причин першої світової війни.

Висока національна свідомість Галичини лихо впливала на придніпрянських українців, бо починаючи до зросту національної свідомості на східній Україні, вона збільшала загрозу, що східна Україна, основа економічної сили Росії, відірветься від імперії царів та стане незалежною державою. Тому важною справою російської політики було забрати Західну Україну від Австрії та прилучити її до Росії, щоб й там повести систему русифікації, подібну до той, що була в Східній Україні. Одним словом ціллю російської політики було зробити українське питання чисто внутрішньою справою Росії. Не буде українців поза межами Росії, не буде міжнародною української проблеми. Щоби це досягнути Росія вступила до війни проти Австрії та дійсно заняла Галичину на короткий час.

Західна Україна під советською владою.

Російська революція показала в повній величчії грозу українській справі для цілості Росії. Користаючи з ослаблення Росії Україна проголосила себе самостійною державою і ледви при допомозі комуністичних клів та кривавого терору удалося червоній Росії наново прилучити Україну до Москви. Всеж таки поза межами Советів лишилася Західна Україна, що могла жити іншим життям ніж підсоветська Україна. Дістатися їй Сталінові стало не менше важною проблемою, як і для царату було прилучення Галичини до Росії. Осягнути це більшовіки на основі пакту Гітлера зі Сталіном. Ціла Україна наїшлася в советських руках і стала проблемою внутрішньо советською.

Тепер уже ніхто не міг висувати в справі України, бо це внутрішня справа Советів. Проте Західна Україна, не зважаючи на таємні рішення великої трійки голов держав на Кримі, в міжнародному розумінні ще до Советів не належить. Значить, що могли б в Сан Франсиско чи на мировій конференції по'явитися представники Західної України та зажадати розв'язки цієї справи згідно з Атлантійським Чартером. Що тоді? Ось тому Совети поставили перед світом дати доказ, що Советська Україна існує як держава, а прилучені до неї частини Західної України є прилучені до України, а не до Советів.

Кремль домагається голосу для України та Білорусі в Об'єднаних Державах.

Советський уряд ще в Ялті на Кримі видвинув домагання, щоб Совети дістали не один

голос в новій міжнародній організації, але три голоси. Один із тих голосів — говорили — призначений для України, другий для Білорусі. Яку цілу мали Совети висувати таке домагання України та Білорусі? Цілі їх була — показати перед світом, що існує українська держава. Отже прилучені були землі Польщі — Західна Білорусь та Західна Україна — прилучені до своїх матерних держав. Якаж нація не хотіла б об'єднатися в однонаціональній державі?

Всеж таки забагато людей в світі вже знає дійсний стан річ на Радянській Україні, забагато знає, що Радянська Українська Республіка це фікція. Тому і стали вважати, що таке домагання Советів є охота мати голоси в новій міжнародній організації, себто переміняти Об'єднані Держави на організацію недемократичну, де не всі рівно репрезентовані.

Несподівана реакція американського політичного світа.

През. Рузвельт погодився в Ялті на таке домагання Советів та обіцяв його попірати на конференції в Сан Франсиско. Однак до такого кроку покілий президент публічно американська опінія заняла критичне становище. Одні заняли виразно негативне становище до такого домагання Советів, другі умовне становище. Це друге становище репрезентує бувший підсекретар стану Сомнер Велес, який заявив, що Совети властиво не мають права до трьох представників в організації Об'єднаних Держав, бо там приймається демократичний лад, однак можна погодитися з окремим голосом для України та для Білорусі, коли Москва погодиться на призначення України та Білорусі такої широкої автономії, щоб вони могли мати своїх амбасдорів в других державах, окремих від советського представництва. Тільки це був би доказ, що Україна та Білорусь справді самостійні держави, в протилежному випадку немає ніякої рації давати Москві три голоси, що напевно будуть йти сліпо не по лінії інтересів України чи Білорусі, але по лінії інтересів московського центра. Становище С. Велеса поперло багато англосакських політиків і журналістів.

Мабуть Совети не сподівалися такого розвою справи. Вони бажали, щоб трьома голосами на новій міжнародній організації закріпити своє міжнародне становище, а тут зовсім нова справа, справа України стала міжнародним питанням всупереч їх волі! Політики, журналісти випитуються, розвідуються, як є тепер справа з дійсним положенням України, який є дійсний, а не фіктивний державний статус одної чи другої советської республіки. В цілій Америці та в Британії всюди тільки й на устах, як по-

винна бути вирішена справа України.

Більшість політичних діячів признає слушність українському домаганню стати справедливою та повноправною нацією. Таке становище попірає теж цілий український нарід. Наслідок був якраз протилвний до того, що його відносно України бажали собі на високому Кремлю. Мабуть й найзручніша українська пропаганда не булаб осягнула тільки користей, що саме зробив крок Москва. Ось таж Україна, мимоволі, стала міжнародною силою не гіршою та меншою від інших союзних націй. Сама Москва, проти своїх сподівань, причинилася до спопуляризування прав України перед міжнародним світом. На всякий випадок призначення Україні голосу нарівні з іншими членами нової організації це великанський крок України наперед в напрямі признання її прав повної нації.

ЦЕЙ РІК БУДЕ ТЯЖКИЙ

— КАЖЕ БОВЛС

ВАШИНґТОН. — Адміністратор Бюра Контролі Цін, Честер Бовлс, оприлюднив таку заяву:

"В імені краєвих пайкових рад і персоналу Бюра Контролі Цін передаю нашим збройним силам щирий привіт. Ми тепер можемо свободніше відітхнути і продовжати нашу велику воєнну завдання. Цей рік буде дуже тяжкий, найтяжчий в нашій історії — тяжкий на полі бою; тяжкий у виробленні основ мира, і тяжкий щодо боротьби найбільш небезпечного ворога на домашньому фронті — інфляції, яка, через високі ціни, прикінці першої світової війни, спричинила в краю великі спустошення".

To the People of this Community

Even if the war ended this very moment you still would be doing the best thing for yourself and your family by investing the biggest amount in War Bonds today you have ever saved for future spending.

From a strictly self-interest viewpoint you cannot afford to fritter away war wages in a market of scarce goods. New autos, new homes, new appliances, new radios, will not be coming off production lines instantly the last shot is fired by one of your tired relatives or friends. War Bonds will make wonderful peace-time ammunition when they mature \$4 for every \$3 you store away now.

P. S. Just to bring you out of that postwar dream, take another look at the headlines in this newspaper. There's still a war on. You and your money are needed to beat the Japs. The bonds you buy today are WAR bonds. There'll be time 10 years hence for you to think of them as PEACE BONDS.

THE EDITOR

ОЛЕКСАНДЕР ЛУГОВИЙ

БЕЗХАТНИЙ

(Повість з імігрантського життя в Канаді, нагороджена на Літературнім Конкурсі У. Н. Союзу).

15)

(Всі права застережені)

Приснилася йому й Надія. Він стояв на вершці височезної скелі, а вона пручалася, старалася дістатися до нього і не могла. Вже зовсім коло вершка скелі швидко посунулася вниз. Та він встиг схопити її за руки й потягнути до себе.

Сни донедавна вважали за забобон, за уяву, що ніколи не сповнюється. Воно не зовсім так. Коли людський організм відпочиває у сні, — не відпочиває мізок людини, і нервова система. І мізок, наче та таємна чарівниця, збирає до купи пережиті враження, уроки чужого чи баченого й бачує з них цілість, — сон. Ко-

лицить враження, як будь, в неладі, тому сні трапляються чудернацькими, а — що головне — копичить враження не лише перебути, але й майбутні, буде мріжжя майбутності. Так з'являються привиди далеких осель подорожуючим по пустелях. Іде пісками жараван і раптом з'являється оаза зелена оаза з пальмами, з'являється зовсім недалечко Верблюд і люди намаганься снівидче тулі дістатися, відпочити від кількадесяти спеки, напиться холодної кришта-левої води, обмити бруд і пісок. І все раптом зникає, перед очима на сотки миль сте-

люються піски й піски. Часом тиждень минає, заки подорожні доб'ються до баченої оази, а буває, що й ніколи до неї не дійдуть. Погинуть серед гарячих пісків від спраги. Таке воно й зо снами, тільки люди не збагнули ще їх таємних причин...

Безхатний спав твердо. Нарвано переконалися, що зостався самий. Його наче забуто. Ходив по сні, нудив світом. Врешті зважився запитати дозволу стаціонарного поліцей, чи не може він піти у місто? Цей видивився, почувши доправну англійську мову, на його убір. Певно підозрівав, що Безхатний не думає на стацію вернутися. Дозвіл дав з пересторогою.

— Ой рай! Можеш йти, на кілька годин. Але пам'ятай, маєш вернутись. Я остерігаю тебе!

Безхатний заспокоїв його; він же лише на стації свої річки, а й двадцять п'ять доларів, що їх одержить на місці при-

значення, він також подарувати не хоче. То для нього неабиякі гроші... Зіставив річи в багажному відділі під поспідку, самий рушив здовж Мейн стріт. Повернувшись на Портедж, оглянувшись знов величезні скелі Гіона й Симсона. Далі вернувся на Мейн і дійшов до Сіплярського готелю. Люди зглядалися на його сірчину. Зустрічні поліцей навіть запитували, чи він часом не забул див? Безхатний пояснював, що жде на поїзд і ходить по місті, щоб на стації не нудитися. Лишали тоді в спокою, не довірливо похитавши головою. Певно разила їх англійщина в устах чужинця з південно-східної Європи, а може вважали його за перебраного на жарт канадійця, хто то знає?...

Зголоднівши, зайшов до ресторану, однак в український не попав. Пополудні вернувся на стацію і далі нудив світом. На захід вийшов наступного дня. За Виннипегом потягнулися фарми, міськими свіжо зор-

рані, міськими жовтими муричорночю стерию. Часто попадалися стації з кількома збіжжями елеваторами; на кожній, хочаб маленькій, зводився вгору бодай один. Аж тепер проїхавши сотки миль степовими провінціями, розумів Безхатний, у чому полягає багатство Канади. Швидко проминули Портедж ля Прері, Риверсайд, Мелвіл, Ватрос, Саскатун. Скрізь попадалися гарні будівлі фермерів, міськими попадалися білі хати під солом'яними стріхами, наче перенесені у Канаду з Галичини чи Придніпрянщини.

На своїй кінцевій стації, у малому містечку, застав Безхатний з півтори сотки безробітних. Працювати у фермерів вони не хотіли, ждали на роботу при залізниці, "екстрагенк". Кожного дня облягали стацію у управителя дороги. Поліція проганяла їх, та вони гейби влізлині спасівські мухи лізли на стацію, багато на стації й нучувадо.

Фармер, до кого Безхатного з Виннипегу вислали, робітника зовсім не потребував. Покрутившись день по містечку, Безхатний вів у відходячий на схід поїзд, а на рано, з п'ятьма доларами за душою спинився у південно-східному Саскачевані на Сінарський залізничці. У місті, душ так на три тисячі, також застав сотки безробітних. Приміщувалися вони над скелетом місцевого українця, видно доброї людини, без заплати і в одного жиди з Галичини. За безлатне приміщення у того зобов'язані були купувати харчі. Запрошений безробітними Безхатний зайшов до той "квартири". Довезе, на яких десять сажнів піддаша. Бруд і сморід нестерпимий. На підлозі струхавіла солома, лахміття, наче в тюремній камері. Скрізь ваялися огризки хліба, ковбас, недокурки і харкотіння. Купками й поодиноким на лахмітті сидять і лежать безробітні, від лахміття не чистіші. Але й тут

пізнати поділ на "спортів" і на звичайних собі робітників. Кравати з запонками, білі ковпирці, шовкові шалики на шиях, — байдуже, що шия неміта вже кілька тижнів.

— Боже мій, і тут живуть люди?... — наголос подумав Безхатний, окинувши зором піддаша. — В такому приміщенні живуть тільки по європейських тюрьмах!

Пригадавши собі, як емігрантів скрізь мили й купали, вважали, щоб борони Боже не залишилися знаку бруду за нігтем... От, зробітьби зникми й розіслали по всіх тих емігранційних і імігранційних установах! Пригадавши — не міг здержатися від сміху.

— А ти чого регочеш, наче кий? — запитав вусатий вуйко, неспривітно на нього видивившись.

(Дальше буде).

UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
847 NORTH FRANKLIN STREET
PHILADELPHIA 23, PA.

КОМАНДА ПОВІТРЯНОГО ТРАНСПОРТУ

Одною з найбільших воєнних перемог є досягнення в ділянці повітряного транспорту. Почавши працю в травні 1941 року з двома старшинами та одною світовою мапою, американська команда повітряного транспорту розвинула повітряні шляхи, що оточують цілий світ.

Ця організація зродилася з потреби перевозити повітрям воєнні літаки до Англії та пізніше і до інших країн, що билися проти держав Осі ще заки Злучені Держави вступили у війну. В ті часи вона називалась — команда перевозу. Зі вступом Америки у війну праця команди перевозу була значно поширена, а в квітні 1942 року головою її призначено генерала Генрі Л. Джорджа. За пару місяців пізніше команда перевозу злучена з транспортним відділом воєноповітряних сил та дістала назву — Команда Повітряного Транспорту. Генерал Джордж залишився головою.

Досягнення Команди Повітряного Транспорту є наслідком тяжкої праці тисячів чоловіків і жінок в пустелях, на тропічних островах, в ледових долинах півночі, на передаточних та далеких, самотніх стаціях повітряних шляхів, що оточують земну кулю. Але все це було би можливим без допомоги комерційних, повітряних компаній. З менту напад на Перл Гарбор, коли всі американські літаки дістали наказ негайно летіти до своїх аеропортів і чекати дальших наказів, ті компанії дають необхідну підтримку. Команді Повітряного Транспорту.

Сьогодні генерал Джордж, який недавно був підвищений до ранги генерал-лейтенанта, має до свого розпорядження 200,000 старшин, вояків та цивільних службовців. Цією командою Повітряного Транспорту пролітають 51,000,000 миль на місяць, перевозять необхідні речі, продукти, амуніцію, людей до всіх частин світу.

Ліпше ніж числа та загальні твердження може характеризувати працю Команди Повітряного Транспорту такий приклад.

В 1942 році Команда Повітряного Транспорту мала, згідно з лендлізом, перевозити до Росії літаки-бомбовики. Під натиском Німеччини Росія тоді переживала тяжкий час. На пароплави, що перевозили літаки до Росії через Мурманськ, нападали німецькі субмарини і не раз затоплювали їх. Посилати літаки через Іран значило робити зайвих 13,000 миль до Африки. Але був ще один шлях — через Аляску.

Команда Повітряного Транспорту почала використовувати і цей шлях. Історія цього шляху через Аляску належить до визначних подій в історії летунства. План вироблено у великій таємниці. Американські летуни починали свій шлях з Грейт-Фолс, в стеїті

Монтана. Летіли далі до Фербенкс, на Алясці 1,935 миль. Там російські летуни перебирали на себе привезені літаки і летіли з ними до Ном, через Берингов пролив і далі до Москви. Спочатку американські летуни летіли понад берегами Тихого Океану, але постійні тумани примусили американців покинути цей шлях. Тоді почали літати понад дикими подіями Канади і Аляски. Точні мапи тих країн тоді не було, озера були позначені помилково, часом на 50 миль від дійсного розположення. Було дуже мало летунських майданів, а болотним покриттям шляхи для літаків на тих майданах майже непомітні згорі. Гори утруднювали радіо-передачі, відбиваючи радіові хвилі від потрібного напрямку. Метеорологічні стації не могли точно заповідати погоду з огляду на часті несподівані зміни погоди. Термометри з живим сріблом (ртуть) не працювали, не показували дуже низької температури. Олива в машині замерзала. Газ було дуже важко запалити. Найтяжчим завданням було — пустити в рух машину. Накопи в осені 1942 року літак мав там пристати з необхідності на землю, його залога була ніби засуджена на певну смерть.

Минуло з того часу майже три роки і на тім шляху є сьогодні понад 20 летунських баз, є 125 метеорологічних стацій, які подають через радіо відомості про погоду кожну годину. Тепер там є теплі гангари, впорядковані шляхи на летунських майданах, бараки замість шатрів для обслуги. Спеціальними електричними огрівачами підтримується олива. Є ратункові летунські команди. З грудня 1943 року, коли ця команда почала свою працю, не було одного літака, що був би пропав без вісти. Кількість літаків, що загинули на цьому шляху від Грейт-Фолс, є менше як один відсоток від того часу, як почала свою працю рятункова команда. Тільки пару летунів втратили своє життя. До минулого грудня 6,000 літаків перелетіло через Канаду і Аляску до Росії.

Бригадир-генерал Дейл В. Гафін, командант дивізії в Алясці, думає, що „Алясб“ — Аляска — Сибір — є найтяжчим повітряним шляхом для Команди Повітряного Транспорту, гіршим від шляху з Індії до Хіні і довшим. Генерали Джордж та Гафін мають підстави бути гордими зі своїх досягнень, як рівногор гордим за своїх славних летунів, механіків, робітників, які своєю працею уможливили шлях — Алясб.

Загальна Рада — ФЛІС.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

Понад сто доларів зі свяченого для помочі жертвам війни.

Це вже є в традиції нашої елізабетської громади, що кожного року в Томинну Неділю збираються громадяни на спільне свячене. І кожного року з нагоди Великодня прийняті гості не забувають за культурні і освітні цілі та складають жертви, щоб допомогти тим, що такої помочі потребують. І цього року в неділю 13 травня, відбулося свячене в У. Н. Домі при участі біля 300 осіб, що засіли при гарно прибраних столах як одна родина, щоб поділитися священним заспівати „Христос Воскрес“ та згадати своїх рідних дітей, що сьогодні розкинені по цілому світу.

Посвячення пасок довершив місцевий священник о. Лев Чапельський, та виголосив змістовну промову. Діялися священним яйцем, пожелав всім всего найкращого, а на товстеместра покликав місцевого громадянина Р. Слободяна, котрий покликав зібраних і представив прийнятих двох жовнів, а саме сержанта Михайла Сухорського і лейтенанта Данила Слободяна. Описав промовляв В. Форд, визначний американський громадянин; Олександр Івашко з Морістів, Н. Дж. згадав про Великдень, на великій Україні вчасі першої світової війни і просив зібраних, щоб з нагоди цього свята зібрати жертву для помочі нашим братам, що живуть в нужді в Європі. Думку піддержав товстеместер і ширими словами попросив зібраних жертви, а збіркою записав урядники парохії св. Володимира, а саме, дд. Даміан Гнатюк, Григорій Надежа, Кость Качуряк і Степан Могіла.

Збірка принесла суму \$102.85, які то гроші вислано до Злученого Українсько-Американського Комітету. Описав промовляв предсідник У. Н. Дому, д. М. Галінович, зважаючи до праці і піддержки в закупні бондів Семеї Воєної Позички, щоб можна вже раз покінчити з японськими щурами а описав привести наших хлопців до дому з побитою світлом над темнотою і щоб і наш многострадалий український нарід захив у своїй вільній демократичній державі.

При кінці промовив ще містопредсідник О. Пасичник, подякував всім нашим господарям за паски і ширю працю при закладенні свяченого, а Всч. о. Лев Чапельський закінчив свято молитвою і пісню Христос Воскрес.

Прийнятий.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Два свята.

Дня 8. квітня відбулося в нашій православної громаді при участі місцевих організацій свято в честь Тараса Шевченка. Його відтворено американським гимном, почім вступне слово сказав предсідник тов. Запорозька Січ Ілля Околіта. Хор під управою о. П. Білоня відспівав низку пісень, а диригент теж виголосив реферат про Тараса. Деклямації виголосили Марія Кокольська, Антоїна Стрик, Анна Роготинська і М. Коцюба, солю на фортеп'яні відіграла пані Ірина Желіхівська Конасевич з

РОБІТНИЦІ І РОБІТНИКИ

Як шукаєте за працюю, або хочете змінити цю, що тепер маєте, на кращу, то зголосіться до тих підприємств, котрі подають оголошення за робітницями і робітниками в „Свободі“. Зголошувались у них скажіть їм виразно, що ви читали їхні оголошення в нашій часописі.

Провіденс, а солюспів відспівала пані Клявдія Білонь. Закінчив свято промовою предсідарфії К. Альбрехт. Концерт зазначився тим, що на павзі продано 7 книжок Історії України Михайла Грушевського в англійській мові. Після Українського Гимну публіка виїшла з правдивим вдовільям.

Свято Матері.

Заходом тов. Союзу Українок ім. Ольги Кобилянської, від 29, відбулося в неділю 13 травня Свято Матері в салі під ч. 74 Гарис евеню. Його відіграла предс. Марія Липська, а шкільні діти відіграли образок „Свято Матері“ в 2 діях. Ролі матері відіграла Оля Сорката.

По представленню були солюспівали панні Елісавети Житарук, а танцюристи під проводом Томи Чагарина відігравали низку українських танців.

У живім образі, який слідував, діти вшанували матір в особі Анни Карась. Промови виголосили Євгенія Боднар і Іван Заходник.

Підчас павзи Марія Липська вівала до складок для українських жертв війни; зазиву послухали і зложили жертви: о. Петро Білон, Катерина Бойко з Провіденс, Ксеня Чагарин, Анастасія Сулима з Вустер і Никола і Р. Вецал по \$5. Далше по \$2: Катерина Лаба, Анастасія Клекот і Антонія Тенер, а по \$1: склали: Анна Самборська, Онуфрій Чубай, Текля Лукеник, Павлина Каролінін, Петро Клекот, Олекса Колісник, Ксеня Королінін, Павлина Бухтик, Юлія Кушнір, Марія Бардачевська, Ксеня Корпернюк, Катерина Пурич, Текля Чагарин, Никола Матковський, Анастасія Матковська, Йосифа Градюк, Павло Кацюба, Никола Житарук, Марія Липська, Анна Кава, Оля Моль, Анна Чагарин, Анна Турчин і Іван Кацюба. — Разом прийшло зі збірки \$67, зі Свята Матері \$53, з членських вкладок \$25, Сестрицтво П. Д. Марії \$10, Союз Українок \$10, Н. Р. Вецал вкл. \$5. — Разом вислано до Українсько-Американського Допомогового Комітету у Філадельфії \$145.

Свято Матері закінчено українським гимном.

Комітет.

БОСТОН, МАСС.

Вісти з громадського життя.

Закупно книжок про Україну. — Наша громада при українській православної церкви використовує факт появи книжок в англійській мові про Україну. Так окремий комітет під проводом о. В. Каськова закупив відповідну кількість книжок Чемберліна „Юкрейней Собмерджед Нейшен“ і вислав до стейтсменів сенаторів і конгресменів, як також до губернаторів стейту і до посаджених міста і від усіх дістав ширю подяку.

Примірний молодець. — В Америці роджений, а в краю вихований юнак Іван Буцяк, член У. Н. Союзу, відходячи до армії Дядька Сема, склав жертву \$15 на працю Українського Конгресового Комітету і ще обіцяв прислати, щоб дальше йшла робота в тому напрямі, в яким її веде У. К. Комітет.

Праця для Американського Червоного Хреста. — Ще від початку війни українські жінки нашої парафії працюють над виробом перевязок для ранених вояків. На працю посвячують вечір в салі під церквою, а деякі беруть роботу ще до дому. Досі виробили 15,000 перевязок і віддали до місцевого відділу А. Ч. Хреста. Крім цього вчасі загальної збірки збирала наша громада на А. Ч. Х. \$141 і що жертву передано куди слід.

Прийшла вже посвідка.

До кампанії за бонди Семеї Воєної Позички вже взялася наша громада енергично і треба надіятися, що для цієї праці буде добрим прикладом У. Н. Союз, який закупив бондів на пів мільона доларів. Таксамо приготуємося до здвигнення якогось пам'ятника для наших вояків, коли вернутися домі. Збірка йде кожної неділі при виході з церкви. Є різні проекти, між ін. щоб збудувати Український Народний Дім для усіх громадян, безогляду на церковну приналежність.

Збірка одіж для українських жертв війни відбувається кожної середи і п'ятниці ввечері в салі церкви під ч. 136 Арлінгтон Ст., Бостон, Масс. Хто має чисту одіж, хай не відкладає, а приносить, бо потреби великі, поміч потрібна негайно. Збірку вишлемо так скоро, як лише можна до складниці в Нью Йорку, як це вказав Злучений Українсько-Американський Допомоговий Комітет з Філадельфії.

Микола Давискиба.

НОРТГЕМПТОН, ПА.

3 Свята Матері для українських жертв війни.

Дня 13. 6. м. наша православна парохія відсвяткувала величю „День Матері“. У 4. год. попол. в церкві відслужено молебень за здоров'я всіх наших матерей, як також була панакхда за померлих мамів. З церкви усі зійшлися на салю, де вже був готовий обід, приготований молодими нашими дівчатами.

По обіді почався концерт відспіванням американського гимну. Вступне слово мав наш парох, о. М. Мостенський. Дуже гарно опрацьований реферат на тему „Наша мати“, виголосила членкиня Молодечого Клубу Катерина Кобак. Відповідні, дібрані поеми деклямували дуже добре, пані Катерина Дайч, а далі многи шкільні діти. Вісім-літній Євген Сиримула відспівав зовсім добре солю „Зелений дубочок“. Хор молоді відспівав досить добре кілька стрілецьких пісень, як також дві великодні ягільки. Діти української школи теж пописувалися своїм співом.

В часі перерви о. М. Мостенський забрав слово в справі допомоги українським жертвам війни, а потім попросив присутніх зложити свої ленти на ту благородну ціль. Збірка принесла \$45. До неї доложив о. Мостенський від себе \$10. До Українського Допомогового Комітету у Філадельфії вислано ось так \$55. Концерт закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна“.

Нортгемптонськ.

КОЖНИЙ СВДОМНИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ І КАНАДІЙСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ПОШУКУЄМО
455 ЖЕРТВОДАВЦІВ по \$100

НАДЗВИЧАЙНА КАМПАНІЯ „СВОБОДИ“ НА ДОПОМОГУ УКРАЇНСЬКИМ ЖЕРТВАМ ВІЙНИ

„Свобода“, орган Українського Народного Союзу, свідома того, що її читачі та члени і відділи У. Н. Союзу були завжди прикладом жертвенності в кожній гуманітарній акції американських українців, закликає їх тепер до активної та жертвенної участі в проголошеній отсим надзвичайній кампанії, якої ціллю є знайти 500 жертводавців (осіб, товариств, чи відділів), з яких кожний зложив би одноразово не менше як \$100 на допомогу найнещасливішим з нещасливих — українським жертвам війни.

Дальші жертви в цій надзвичайній кампанії „Свободи“ на допомогу українським жертвам війни зложили:

46) Інж. Володимир Малевич, Пітсбург, Па. \$100.00
47) Іван Хміль, Нью Йорк, Н. Г. 100.00
48) Михайло Чагарин, Вунсакет, Ровд Айленд 100.00

Разом \$ 300.00

Попередньо проголошено

4,500.00

Разом \$4,800.00

ХТО НАСТУПНИЙ?

Дальші жертви — по сто доларів чи більше — просимо слати чеками чи поштовими переказами, виписаними на „Свободу“, на таку адресу:

СВОБОДА

Р. О. Box: 346.

Jersey City 3, N. J.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ“

Прохаємо читачів „Свободи“, що змінюють свою адресу, виповнити оцей бюлетень, подаючи доконче стару й нову адресу та число відділу, якщо ви є членом У. Н. Союзу, та вислати його в листі з 10 ц. поштовими значками до адміністрації „Свободи“. 10 ц. треба доконче залучити на покриття вироблення нової металевої плити.

Ім'я й прізвище _____ Ч. від _____

Стара адреса _____

Нова адреса _____

У ЦІ ЧАСИ, КОЛИ ЗАХІДНІ ДЕМОКРАТИ

в боротьбі проти тоталітарних диктаторів шукають способів мирної співпраці народів і держав, одною з книжок справді на часі є книжка про Україну, її минуле й сучасне:

„ІСТОРІЯ УКРАЇНИ“

проф. МИХ. ГРУШЕВСЬКОГО в англійському перекладі:

A HISTORY OF UKRAINE

By MICHAEL HRUSHEVSKY

СТОРІН 629 4 КАРТИ (мапи) PRICE \$4.00

Для замовлення виріжте нижчий купон і зашліть зо замовленням

ДО КНИГАРНІ „СВОБОДИ“, Р. О. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

Посилаю осьтут _____ доларів моні-ордером (чеком) і прошу вислати мені _____ примірників Історії України проф. Михайла Грушевського в англійським перекладі.

Ім'я _____

Адреса _____

Місто _____ Стейт _____

TUNE IN on SURMA UKR. PROGRAM - SATURDAY'S 3:30 p.m. WBNX 1380 Kc.

SURMA SPRING RADIO BALL

SATURDAY, JUNE 2, 1945

WEBSTER HALL, 119 E. 11th ST., N. Y.

COMMENCING 7:30 P. M.

ADMISSION: 75¢ PLUS 15¢ TAX, TOTAL 90¢

FIRST-CLASS ORCHESTRA

EVERYBODY WELCOME

Buy Your Ticket at Surma Store, 11 E. 7th Street, New York - GRamercy 7-0729

УВАГА! ЙОНГСТАВН, ОГАЙО, І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

СТАРАННЯМ ЗЛУЧЕНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

урядується

П'ЯТНАЦЯТИЙ РІЧНИЙ

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

В ІДОРА ПАРКУ

В НЕДІЛЮ, 3. ЧЕРВНЯ (JUNE 3, 1945)

Початок точно в годині 12-тій вполудне.

Програма така: Від 12-тої до 2-гої будуть промови визначних американців, а то: конгресмен Мих. Керван, мейор міста Йонгстаун, мейор міста Кембел, мейор міста Стродерс, повітові судді, о. Петро Олексів і багато різних кандидатів, які тепер ідуть на всякі уряди; від 2-гої до 3-тої години всякі переогни: дітотчі, старших хлопців і дівчат; від 3-тої до 5-тої Тонці. Буде пригравати Паркова Орхестра, а від 5:30 до 7:30 буде пригравати до Танців Укр. Орхестра. Буде багато несподіванок.

Дорогі Родичи! Не забувайте на день 3. червня, який для нас є великою подією, що ми є на рівні з іншими народами. Отож просимо нас всіх українців та українко прийти хоч раз в рік на означений час, на 12. годину, бо Комітет докладав всіх своїх сил, щоб той Український День випав якнайліпше.

Ів. Павловський, предс.; П. Стахура, касієр; П. Фещен, фін. секр.; Ів. Павловський, предс.; П. Стахура, касієр; П. Фещен, фін. секр.; Ів. Павловський, предс.; П. Стахура, касієр; П. Фещен, фін. секр.

